

stændighed vil for Administrationen være en tvingende Bevæggrund til ikke at anvende Bevillinger, som kunne ventes nægtede eller nedfatte ved den endelige Finanslov, idet dennes Vedtagelse vil medføre en pludselig Stansning eller Forandring og Omgørelse i den paabegyndte Udgift. Der kunde af dette Hensyn spørges, om Administrationen overhovedet var beføjet til at anvende Udgifter efter en midlertidig Finanslov, som under Finanslovsforslagets Behandling vare nægtede eller nedfatte, et Spørgsmaal, som netop vilde kunne faa Betydning i Tilfælde som det i Aar foreliggende, hvor ingen Finanslov er vedtagen. Skønt der ikke fra tidligere midlertidige Finanslove vides at foreligge Eksempler paa saadanne Udgifters Afholdelse, vil den nævnte Indskrænkning i Mangel af udtrykkelig Bestemmelse dog vanskelig kunne udledes af den midlertidige Finanslovs Ordlyd.

3. Den egentlig positive Hjemmel for Finansforvaltningen maa søges i Ordene „nødvendige løbende Udgifter efter de hidtil gældende Regler“. For saa vidt der ved Ordet „nødvendige“ kunde synes tilfattet en Begrænsning i Bemyndigelsen til at afholde løbende Udgifter, saa at kun saadanne løbende Udgifter turde anses bevilgede, som for en særskilt Undersøgelse viste sig nødvendige, vil der dog ikke let kunne bygges selvstændige Resultater paa en Adskillelse af denne Art. Der vil vanskelig for Statsrevisorerne frembyde sig tilstrækkelige Grunde til at bestride en Udgifts Nødvendighed, naar denne virkelig er løbende, virkelig har været til Raadighed fra Aar til Aar ifølge Bevillingsmyndighedens Beslutning. Hovedsagen er saaledes Bestemmelsen af de løbende Udgifter. Heller ikke i Tilføjelsen „efter de hidtil gældende Regler“ vil man nemlig finde nogen ny selvstændig Forfæst. Det er en Forklaring af Ordet „løbende“, men ogsaa uden denne Forklaring vilde man selvfølgelig og nødvendig være henvist til at søge Bevillingens Omfang, Vilkaar og Forudsætninger i de hidtil gældende Regler. Den løbende Udgift er netop Udgiften i det Omfang og under de Betingelser, hvorunder den hidtil er bevilget, det er Udgiften, saaledes som den for Tiden er i Gang, saaledes som den indtil dette Øjeblik har udviklet sig og nu er normeret paa Finansloven.

S alt væsentligt ville de løbende Udgifter falde sammen med den sidst vedtagne Finanslovs Udgifter. Juldstændig eller bogstavelig gælder det dog ikke. Der ligger i Betegnelsen „løbende“ baade det, at Udgiften forhen har været anvendt, og at den har været anvendt med en vis Stadighed eller dog været paaregnet til stadig Anvendelse. Til Bestemmelsen af Bevillingens Grænser og, hvad der er Statsrevisorernes Hovedopgave, Overstridelsens Begyndelse er det derfor ikke nok rent formelt at sammenligne Regnskabet med den sidste Finanslov. Der er baade Udgifter bevilgede paa denne, som ikke ere løbende, og der er Udgifter, som maa betegnes som løbende, uagtet de ikke ere bevilgede paa den sidste Finanslov. Alt, hvad der paa Finansloven er bevilget ekstraordinært, en Gang for alle, alene for dette bestemte Finansaar, ligger uden for den midlertidige Finanslov. S adskillige Tilfælde vil denne Bevillingens Karakter fremgaa af særlige Tilføjelser: „ekstraordinært“*), „en Gang for alle“ og lign., men i andre Tilfælde vil kun en Undersøgelse af Bevillingens Indhold og de forudgaaende Forhandlinger give fornøden Belysning. Idet den midlertidige Finanslov kun bevilger de løbende Udgifter, vil der altsaa af det foregaaende Aars Finanslov være at udstryke alt, hvad der er særligt alene for dette Finansaar, og som er opført her som Undtagelse, ikke som Regel. At dette ikke falder sammen med de Udgifter, der første Gang ere indkomne paa denne Finanslov, behøver næppe at bemærkes. En Udgift er løbende, selv om den kun er bevilget en Gang, naar den dog er paaregnet at skulle være stadig tilbagevendende, ligesom en Udgift er i denne Forstand løbende, selv om den kun er givet til et bestemt forbigaaende Formaal, naar dette dog strækker sig over flere Finansaar og naar ind i det Aar, for hvilket den midlertidige Finanslov er givet.

Medens den sidst vedtagne Finanslovs Bevillinger saaledes blive at begrænse ikke blot ved Finanslovsforslagets Nedsættelser, men ogsaa efter Hensynet til Bevillingens Natur som forbigaaende (ekstraordinær), vil der paa den anden Side være at foretage en Række Rettelser i modsat Retning, idet den midlertidige Finanslov bevilger alle løbende Udgifter, ogsaa saadanne, der ikke have været optagne paa den sidste Finanslov. Ligesom en ekstraordinær forbigaaende Forhøjelse for et enkelt Finansaar ikke maa anvendes ud over

*) Det lader sig dog ikke bestride, at Betegnelsen „ekstraordinært“ ikke altid er afgørende. Undertiden staar den kun som en Mindelse om Bevillingens historiske Oprindelse, idet der er Udgifter, som oprindeligt vare paatænkte at skulle være forbigaaende, men som i Tidernes Løb ere blevene stadige uden derfor paa Finansloven at have mistet deres oprindelige Betegnelse af ekstraordinære.